

Indian Summer

These are the days when Birds come back—
A very few —a Bird or two—
To take a backward look.
These are the days when skies resume
The old -old sophistries of June—
A blue and gold mistake.
Oh fraud that cannot cheat the Bee—
Almost thy plausibility
Induces my belief.
Till ranks of seeds their witness bear—
And softly thro' the altered air
Hurries a timid leaf.
Oh Sacrament of summer days,
Oh Last Communion in the Haze—
Permit a child to join.
Thy sacred emblems to partake—
Thy consecrated bread to take
And thine immortal wine!

[Emily Dickinson](#)

Estiu indià

Aquests són els dies en què els Ocells tornen—
Molt pocs -un Ocell o dos-
Per fer una ullada enrere.
Aquests són els dies en què el celatge reprén
Els vells -vells sofismes de Juny-
Un blau i daurat desencert.
Oh farsant que no pots engalipar l'Abella—
Per poc la teva plausibilitat
indueix la meva creença.
Fins que rasts de llavors ho testimonien—
I dolçament, travessant l'aire rúfol,
Una fulla tímida hi estimben.

Oh Sacrament dels dies estivals,
Oh Comunió Última en la Boira—
permet a una nena endinsar-s'hi.
Per compartir els teus símbols sacres—
Per prendre el teu pa consagrat
I el teu vi immortal!

Emily Dickinson

(versió de J. Porcar)

NOTES

Indian summer és com s'anomena en anglès americà el període de tardor amb un eventual oratge de temperatures més càlides del que és previsible en aquesta època de l'any. És l'equivalent als nostres estiuets de Sant Miquel (29 de setembre) o de Sant Martí (11 de novembre). Al Regne Unit —tradicionalment anomenat *St. Luke's Summer* (18 d'octubre)—, l'expressió va anar consolidant-se a mitjans del segle passat. Com enguany al nostre Mediterrani, aquesta anomalia estacional pot allargassar-se intermitentment d'octubre a novembre, amb notables intervals de dies temperats característics de finals de primavera o de començament de l'estiu (de juny, diu Dickinson), més que no pas de tardor. És aquest el frau, el farsant, l'estiu aparent que, per a la poeta, no pot enganyar l'abella (*that cannot cheat the Bee*) i que, per poc, no l'acaba persuadint. I és així fins que una ventada (*altered air*) travessa la quarta estrofa, hi enlaira llavors i precipita una fulla. Així és fins que la boira inunda la cinquena (*Communion in the Haze*), quan prega ser acollida (*permit a child to join*) i participar dels últims emblemes —pa consagrat, vi immortal— d'aquesta tardor dolça, abans no arribe l'hivern. Dolça com la suprema dolçor del vi de Rilke, aquell *Herbsttag* on les fulles encara giravolten; daurada com aquell or crepuscular de Frost, *que no pot romandre* (*then leaf subsides to leaf*); sagrada, també, com la fulla d'absenta de Stanescu, la immensa tendresa d'una *emoció de tardor*.